

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 63/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. O., toho času v Ústave na výkon väzby v B. B., ktorou namietal porušovanie svojich základných práv vo výkone väzby, ako aj hrubé porušovanie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 114/1994 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby v znení neskorších predpisov, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. O. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2002 doručená sťažnosť J. O., toho času v Ústave na výkon väzby v B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal „hrubé porušovanie základných ľudských práv osôb vo výkone väzby, a hrubé porušovanie Vyhlášky MS–SR č. 114/1994 Z. z. ktorou sa vydáva Poriadok Výkonu väzby – v znení zák. č. 500/2002 Z. z.“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 50 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil konkrétne, ktoré z jeho základných práv alebo slobôd zaručených v Ústave Slovenskej republiky alebo v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve boli porušené, akým spôsobom k tomuto porušeniu došlo, ako ani ktorým štátnym orgánom mali byť jeho práva porušené. Sťažnosť neobsahovala žiadne odôvodnenie (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) ani návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03).

Ústavný súd listom zo 17. decembra 2002 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 10. januára 2003 od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a doplnil dôkazy o tvrdeniach, ktoré v nej uvádza, ako aj splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ vyššie uvedený list ústavného súdu adresovaný mu do vlastných rúk prevzal podľa poštovej doručky 23. decembra 2002. Na výzvu ústavného súdu reagoval listom z 27. decembra 2002 doručeným ústavnému súdu 30. decembra 2002, v ktorom požiadal o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatkov svojej sťažnosti do 10. februára 2003. Ústavný súd mu listom zo 7. januára 2003 (doručeným podľa doručky 9. januára 2003) predĺžil lehotu na odstránenie nedostatkov sťažnosti do 10. februára 2003. Sťažovateľ

však v súdom stanovenej lehote nedostatky sťažnosti neodstránil. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu zo 17. decembra 2002 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil (nepredložil ani splnomocnenie na svoje zastupovanie pred ústavným súdom udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi), hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003

